Greetings in the name of our Lord and Saviour Jesus Christ!

It's a joy to enter into a new month. Let's thank God for all the blessings, all the ups and downs in our lives. The 2 week of the month of June we observe as the Environment Sunday. Today the world is facing several environmental concerns which need public awareness.

Waste disposal is one of the major concerns we face today. Increasing population brings an increasing problem of how to dispose waste. Recent study says an average person throws out his or her body weight in rubbish every three months. The best option to reduce the waste which we produce and so we have less to dispose of.

Another major environment concerns which has been at the fore front of discussion since the 1980's is our damaged atmosphere, ozone depletion and climate change. The depletion of the ozone layer exposes us to ultraviolet radiations which causes skin cancer and upsets our immune system. One of the major reasons is emission of Chlorofluorocarbons (CFC) used in air conditioners and refrigerators, which results in the increase of the earth's surface temperature. One way to bring this issue down is by reduce green house gas emission globally.

What do the bible tells about Ecology and Ecological concerns?

Biblical Perspective:

To whom does the earth belong? Psalm 24:1 “The earth is the Lords and everything in it” Psalm 115:16 “The highest heavens belong to the Lord, but the earth he has given to man”. The balance answer to the above question is that earth belongs to God because He made it and to us because he has given it to us. But there is another question which needs to be explained. Are we given the earth to subdue it? In the creation story, God has made a hierarchy, God arranged an order. He set human beings midway between Himself as creator and the rest of the creation. In other ways we have the intermediate position between the creator and the nature. Another answer to the word dominion is that it is a co-operative dominion. It was clear that the earth was made fruitful before man was told to fill and subdue. By co- operative means we can plough, irrigate and enrich the soil.

Lets us be good stewards of the Lord.

Yours in Christ,
Praveen Achen

Almanac for the month of June

Date	Name of Sunday	Theme	Lessons	Reader
June 03	2nd Sunday after Pentecost	Students Sunday	1Kings 3:16-28 Psalm 119:33-40 James 1:1-8	Jacob P Koshy Sijo John/ Mini Shaji Mini Benzon
June 10	3rd Sunday after Pentecost	Environment Sunday	Proverbs 8:22-31 Psalm 19 Revelation 21:1-8	Anil Stephen Jones Angel John/Leenu Thomas Susamma Mathew
June 17	4th Sunday after Pentecost	Worship the Lord in truth and sprit	Isaiah 6:1-8 Psalms 139 2 Thessalonians 2:13-17	TV Mathai Jomol Jacob / Joseph John
June 24	5th Sunday after Pentecost	Cost of Discipleship/ Youth Sunday	Daniel 6:11-23 Psalm 34 2 Corinthians 6:1-10	Jeffin Philip Riya Jose Ashisha

NEWS & EVENTS

Divine Services

Divine Services will be held on every Sunday at 9:30 am. English worship will be held on 24th June 2018. Please make it a commitment to attend the Church services regularly.

Monthly Fasting prayer

Fasting prayer will be conducted on 9th Saturday 2018 form 9:30 onwards at the church. Request all members to attend and be part of the blessing.

Annual General body meeting

The annual general body meeting of the Immanuel CNI parish was held on 13th may 2018 soon after the Holy Communion worship. Thanks to all the members who took part in this year's meeting.

Obituary

Father of our church member Mr. K C Johnson passed away on 13th May. The funeral was held on 14th.

We express our heartfelt condolences to the family in their time of bereavement. May God Almighty strengthen the near and dear ones during the time of grief.

YOUTH CORNER

Protecting the Environment: A Christian viewpoint

by Ashish Thomas

June 5 is the World Environment Day. Over the last few years, there has been an increasing awareness as well as concern among people about the environment that we are living in. Climate change, pollution and loss of biodiversity are major issues that are evoking concern among environmentalists. As residents of the metropolitan city Delhi, we get first hand experience of various local environmental issues, be it the polluted air, water, noisy traffic, unbearable summers, water crisis so on and so forth.

What is the role and responsibility of Christians in addressing environmental issues? A popular belief among many secular thinkers is that Christianity is anti-environment in its teachings. At the centre of this major debate is a particular verse from Genesis:

Then God said, "Let us make mankind in our image, in our likeness, so that they may rule over the fish in the sea and the birds in the sky, over the livestock and all the wild animals, and over all the creatures that move along the ground." – Genesis 1:26

Many people have misconstrued this verse. Having 'dominion' or 'to rule' doesn't necessarily mean that Bible teaches us to exploit or destroy the nature and all its resources. In the movie Spiderman, Peter Parker's uncle, Ben Parker says to him, "Peter, with great power comes great responsibility". That's what we as Christians are also instructed through this verse. God has given us power over the creation, which also means that we are given great responsibility of His creation. We are instructed to be stewards of God's creation. Stewardship implies caretaking, not abusing. We are to intelligently manage the resources God has given us, using all diligent care to preserve and protect them.

A very appropriate example of this wise management of resources is given in Old Testament where God commanded that the fields and vineyards would be sown and harvested for six years, then left fallow for the seventh year in order to replenish the soil's nutrients, both to rest the land and to ensure continued provision for His people in the future (Exodus 23:10-11; Leviticus 25:1-7).

Our care for the earth should not be only for what we can gain out of it. Another important reason to preserve the natural beauty of God's creation is that it points people to the Creator. Romans 1:20 says: "*For since the creation of the world God's invisible qualities—his eternal power and divine nature—have been clearly seen, being understood from what has been made...".* The beauty and majesty of God are on display in all that He made. From the highest mountains to the coral reefs on the ocean floor, all of God's creation points to a Creator. The Bible speaks of creation worshiping God and bringing Him glory (Psalm 148; Isaiah 55:12).

Our responsibility to care for the earth is another reminder that it's not about us. Like many things in the Christian life, being good stewards of the earth means we have to shift the focus off ourselves. This change of perspective encourages us to carefully evaluate how we are using resources and our attitude toward living a sustainable lifestyle in a consumer-driven culture of convenience. While there is no simple, effective way we can stop others from polluting rivers or wasting energy, we can control our own attitude and actions when it comes to caring for God's creation. It can be anything that we as responsible stewards ought to do. So then car-pool to work, produce less trash, recycle, plant trees, use less energy at home etc. Think from the creator's point of view how you can best enjoy and care for the earth just like He enjoys and cares for his creation.

Jabalpur – My childhood paradise

by Sophie Jacob

Located in Madhya Pradesh, in the midst of mountains and cliffs, is this beautiful place called Jabalpur. The Cantonment area was especially very picturesque with all kinds of Patton tanks in proud display. As a little girl, I used to be awestruck when daddy used to explain how they were used in warfare.

I have overwhelming memories of Bhedaghat, a town in Jabalpur district situated along the banks of river Narmada. Marble Rocks is an area along this river where the gushing waters had carved the soft marble creating an astounding gorge. The hues of the marble were white, blue and brown. In some places, shapes of animals were hewn on the marble. Boating at night in the Marble rocks was a feast for the eyes as the marbles glistened in moonlight and gave an eerie yet mystical look. The deep clear waters gave you an uncanny feeling, an urge to delve into the mysteries hidden within.

How can I ever forget the Marthoma Church on Ridge road? The thought of my first day in Sunday school still makes me embarrassed. Mrs Mercy Thomas, wife of Rev. V.P. Thomas, the then Principal of Theological seminary, Jabalpur, was in-charge of Sunday school. On my first day, she asked the entire crowd of Sunday school children if anybody could sing a song. I sprung up (since 'shyness' never existed in my dictionary) and sung with gutso '*Kadalinn akkara ponnorae*'. The Choir children went into peels of suppressed laughter and the teachers struggled to keep their faces straight. Thus I became 'famous' in Church.

My personality was shaped in Christ Church Girls School, south Civil Lines. The school provided a perfect platform for all round development of students, especially those having interest in extracurricular activities. There was a stiff but healthy competition in various fields and my parents and siblings used to provide me the much-needed encouragement during all times. Our school had a lovely music band

consisting of senior students and my big time dream was to become the leader of the band some day. Unfortunatley, daddy retired when I was in 7th standard and I was whisked off to Kerala. My desire was thus nipped in the bud. We had four ‘houses’ in school – Levi House, Downing House, Darling House and Sinker House. Our P.T. display, March past, and Maypole dance were a feast for the eyes. We used to undergo rigorous practice under the guidance of Army personnel.

I vividly remember an All India Youth Conference that was hosted in the theological Seminary with its sprawling lawns and flowerbeds of different hues and tints. I accompanied my elder sisters to the conference and although I was just a kid, I unknowingly learnt a lot of things from the various sessions.

Our home was open to all the students of the theological seminary. They used to visit our home frequently to enjoy the culinary skills of mummy and to enjoy Dad’s unending sense of humour and anecdotes.

Blessed were those days and I really wish that God Almighty will enable me to back to Jabalpur one day and refresh those memories.

Birthday Greetings To

June 1	Mr. Jacob P. Koshy	
June 2	Mrs. Accamma Abraham	
June 5	Mrs. Susamma Mathew	w/o Mr. M C Mathews
June 8	Sijo John	s/o Mr. Joseph John
June 8	Aron John	s/o Mr. C V John
June 9	Ms. Angel John	d/o Mr. K C Johnson
June 10	Mrs. Leenu Thomas	w/o Mr. K M Thomas
June 10	Sanora Mary Jose	d/o Mr. Joseph John
June 12	Mrs. Achamma Varghese	
June 12	Mr. T V Mathai	
June 13	Mrs. Jomol Jacob	w/o Mr. Jacob P. Joshua
June 14	Mr. Edward JayaraJ	
June 19	Ms. Riya Ann Jose	d/o Mr. M A Jose
June 19	Mrs. Aleyamma Mathew	
June 20	Mrs. Geney Thomas	w/o Mr. Oommen Thomas
June 23	Mrs. Rani Reji	w/o Mr. Reji Chacko
June 26	Ms. Jeslyn Mathew	d/o Mr. M C Mathew
June 26	Mrs. Merlyn R. Paul	w/o Mr. Rostin Paul
June 27	Jiby John	w/o Mr. Ashish Thomas
June 29	Kevin Jilow	s/o Mr. Jilow Jacob

Wedding Anniversary Greetings To

June 1	Mr. Abraham George & Mrs. Mini Shaji
June 10	Mr. Philip C. Paul & Mrs. Ruby Philip
June 16	Mr. Paulose Jacob & Mrs. Rachel Paulose
June 17	Mr. C R Prakash & Mrs. Aleyamma Prakash
June 19	Dr. S. Sivakumar & Mrs. Seeja Sivakumar
June 28	Rev. Praveen George & Mrs. Jincy John
June 29	Mr. Anil Stephen Jones & Mrs. Sheeba Panakal

'മാ നിഷാദാ ' ... (അരുതേ, കാട്ടാളാ)

എം. എ ജോസ്

“ഇന്ന് വെറും 5000 രൂപ മാത്രം ചെലവാക്കിയാൽ നാളെ കുറഞ്ഞത് 25 ലക്ഷം രൂപയെങ്കിലും ലാഭിക്കാം”. ഇതൊരു ബ്ലേഡ് കമ്പനിയുടെ പരസ്യം ആണെന്ന് കരുതിയെങ്കിൽ തെറ്റി. വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഭ്രൂണഹത്യ (അബോർഷൻ) മുഖ്യ ബിസിനസായി കൊണ്ടുനടന്നിരുന്ന ഒരു അബോർഷൻ സെന്ററിന്റെ പരസ്യവാചകമാണിത്. വർഷങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ഇന്നും വലിയ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളൊന്നും ഇല്ലാതെ പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഭ്രൂണഹത്യകളും സ്ത്രീപീഡനങ്ങളും അനുസ്യൂതം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എത്ര മഹത്തായ ആർഷഭാരത സംസ്കാരം വിളിച്ചുകൂവിയാലും ഭാരതസ്ത്രീ തൻ ഭാവശുദ്ധിയെ കുറിച്ച് പാണൻമാർ തുടിയും കൊട്ടി പാടി നടന്നാലും സ്ത്രീയെ വെറും രണ്ടാം തരം ജന്മങ്ങളായി മാത്രം കണക്കാക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിലാണ് നാം ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. പിറന്നുവീണ് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ മാത്രം പ്രായമുള്ള പെൺകുഞ്ഞുങ്ങൾ മുതൽ 80 വയസ്സ് പിന്നിട്ട വൃദ്ധകൾ വരെ ലൈംഗിക പീഡനത്തിന് ഇരയാകുന്ന വാർത്തകൾ ദിനംപ്രതിയെന്നോണം നാം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രാജ്യത്താകമാനം ദിവസേന നടക്കുന്ന ഇത്തരം സംഭവങ്ങളിൽ വളരെ ചെറിയ ഒരു ശതമാനം വാർത്തകൾ മാത്രമാണ് പുറംലോകമറിയുന്നത്. നിർഭയയും ആസിഫയും എല്ലാം വെറും ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ അല്ലെന്ന് കണക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു ജീവിതമെന്തെന്നറിഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ഒരുകൂട്ടം മനുഷ്യമൃഗങ്ങളുടെ അതിക്രൂരമായ കാമപൂർത്തിക്ക് ഇരയാകേണ്ടി വന്ന കാശ്മീരിലെ വെറും എട്ട് വയസ്സ് മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ആസിഫയുടെ കഥ ഒരു നടുക്കത്തോടെയാണ് നാം കേട്ടത്. മയക്കുമരുന്ന് കൊടുത്തു അർദ്ധബോധാവസ്ഥയിൽ ആ പിഞ്ചുബാലികയെ 8 ദിവസത്തോളം തുടർച്ചയായി കൂട്ടബലാത്സംഗം ചെയ്തവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ 60 വയസ്സ് കഴിഞ്ഞ ഒരു സ്ഥാനീയ ക്ഷേത്ര പൂജാരിയും ജനങ്ങളുടെ ജീവനും സ്വത്തിനും സുരക്ഷ നൽകേണ്ട ഒരു പോലീസുകാരനും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ നിരവധിപേരുടെ കാമപൂർത്തീകരണത്തിന് ശേഷം കഴുത്തുഞെരിച്ച് കൊലപ്പെടുത്തി കാട്ടുപൊന്തയിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞപ്പോൾ ഇവരുടെ ആരുടെയും മനസാക്ഷിക്ക് ഒരു പോറൽപോലും ഏറ്റില്ല. ഇതെല്ലാം മൃഗീയമായ ക്രൂരതകൾ ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മൃഗങ്ങൾപോലും മാനനഷ്ടത്തിന് കേസ് കൊടുത്തെന്നിരിക്കും. ഈ ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ എല്ലാം നടന്നത് ഒരു ക്ഷേത്രത്തിനകത്ത്, ദേവി വിഗ്രഹത്തിന് മുന്നിൽ വച്ചായിരുന്നു. എല്ലാത്തിനും മൂകസാക്ഷിയായി, ഞാനൊന്നും കണ്ടില്ല, കേട്ടില്ല എന്ന മട്ടിൽ നിസ്സഹായയായി, നിഷ്ക്രിയരായി ആ ദേവിയും ഒരു കൽപ്രതിമയായി കണ്ണടച്ചു നിന്നു. ഉത്തർപ്രദേശിൽ ഈയിടെ നടന്ന മറ്റൊരു ലൈംഗികപീഡന കേസിലെ മുഖ്യപ്രതി സംസ്ഥാനം ഭരിക്കുന്ന ഒരു പാർട്ടിയുടെ MLA കൂടിയാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ഭീതിജനകമാണ്. ഭാരതമാകെ കാവിയുടുപ്പിക്കാൻ കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന, ആർഷഭാരതസംസ്കാരം മൊത്തമായും ചില്ലറയായും കച്ചവടം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാദേശിക നേതാവായി അദ്ദേഹം ഇന്നും തുടരുന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് ദില്ലിയിൽ ഡിസംബറിന്റെ തണുത്തുറഞ്ഞ ഒരു രാത്രിയിൽ, മഹാനഗരം കമ്പിളി പുതപ്പിന്റെ ഇളംചൂടിൽ സുഖസുഷുപ്തിയിൽ ആണ്ടു കിടന്നപ്പോൾ ഒരു കൂട്ടം

നരാധമന്മാരുടെ അതിക്രൂരമായ കാമവെറികൾക്ക് ഇരയാകേണ്ടിവന്ന മറ്റൊരു പെൺകുട്ടി; നിർഭയയെ മറക്കാൻ നമുക്കിനിയും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവില്ല.

ഇതെല്ലാം പശുവിനെയും ചാണകത്തേയും പൂജിച്ചു കഴിയുന്ന ഗോസായിമാരുടെ നാട്ടിൽ മാത്രമൊതുങ്ങുന്ന സംഭവങ്ങൾ മാത്രമല്ല. ബൗദ്ധികതയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ഉത്തുംഗശൃംഗങ്ങളിൽ വിരാജിക്കുകയാണെന്ന് അഭിമാനിക്കുകയും അഹങ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മലയാളി സമൂഹവും ഇതിൽ നിന്നും ഒട്ടും വ്യത്യസ്തമല്ല. കേരളത്തിൽ, കണ്ണൂരിനടുത്തു ഒരു വൈദികന്റെ പീഡനത്തിനിരയായ 16 വയസ്സുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ കഥയും നാം മറന്നു കാണാനിടയില്ല. അവസാനം കാര്യങ്ങൾ കൈവിട്ടുപോയപ്പോൾ കന്യാസ്ത്രീകൾ നടത്തുന്ന സഭയുടെ ഒരു ആശുപത്രിയിൽ രഹസ്യമായി കുഞ്ഞ് പിറക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിയതും പിന്നീട് വാർത്ത പുറത്തറിഞ്ഞപ്പോൾ പത്തുലക്ഷം രൂപ കൊടുത്ത് പ്രേരിപ്പിച്ചും ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയും സ്വന്തം മകളുടെ ഗർഭത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ആ കുട്ടിയുടെ പിതാവിന്റെ തലയിൽ വച്ചു കെട്ടാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളും എല്ലാം ഒരു നടുക്കത്തോടെയാണ് വിശ്വാസികൾ കണ്ടത്. DNA പരിശോധനയിൽ കുഞ്ഞിന്റ പിതൃത്വം വൈദികന്റേതാണെന്നു തെളിഞ്ഞപ്പോൾ വൈദികനെതിരെ പോസ്കോ നിയമപ്രകാരം പോലീസ് കേസെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. കേരളത്തിന്റെ മനസാക്ഷിയെ പിടിച്ചുകുലുക്കിയ മറ്റു വാർത്തകളായിരുന്നു ജിഷയും സൗമ്യയും.

പെൺകുട്ടികൾ സ്വന്തം വീടുകളിൽ പോലും സുരക്ഷിതരല്ലാത്ത ഒരു സമൂഹത്തിലാണ് നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നത് കഴിഞ്ഞദിവസം കേരളത്തിലെ ഒരു തീയേറ്ററിൽ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത സ്വന്തം മകളെ മറ്റൊരാൾക്ക് ലൈംഗികമായി പീഡിപ്പിക്കുന്നതിന് സൗകര്യം ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുകയും തീയേറ്ററിന്റെ അരണ്ടവെളിച്ചത്തിൽ ഇതൊക്കെ നടക്കുമ്പോൾ ഒന്നും കാണാത്ത മട്ടിൽ കൂടെ ഇരുന്ന് ഒത്താശ ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു അമ്മയുടെയും വീഡിയോചിത്രം പത്രമാധ്യമങ്ങളിലും സമൂഹമാധ്യമങ്ങളിലും പ്രചരിച്ചിരുന്നു. ആ പെൺകുഞ്ഞിനെ പീഡിപ്പിച്ച വ്യക്തിയും അതിനു കൂട്ടുനിന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ സ്വന്തം അമ്മയും ഇന്ന് ജയിലഴികൾക്കുള്ളിൽ ആണ്.

എവിടെയാണ് നമുക്ക് പിഴവു പറ്റിയത്? ഇതൊക്കെ വാർത്തയാകുമ്പോൾ മാത്രം സ്ത്രീശാക്തീകരണത്തിന്റെ സ്വയം വക്താക്കളായ ചില ഫെമിനിസ്റ്റ് കൊച്ചമ്മമാർ (അച്ചൻമാരുടെ കൊച്ചമ്മമാരെ അല്ല ഉദ്ദേശിച്ചത്) ചാനൽ ചർച്ചകളിൽ ഘോര ഘോരം മുഷ്ടിചുരുട്ടി പ്രസംഗിക്കുകയും ഇന്ത്യാഗേറ്റിലും നിയമസഭയ്ക്ക് മുന്നിലും മെഴുകുതിരി പ്രകടനവും പന്തംകൊളുത്തി പ്രകടനവും നടത്തി സ്വയം സംതൃപ്തരാകുന്നു. സ്ത്രീ അടിച്ചമർത്തപ്പെടേണ്ടവളും കാമപൂർത്തിക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങളും ആണെന്നുള്ള നൂറ്റാണ്ടുകളായി നാം പിൻതുടർന്നുവരുന്ന ഒരു പുരുഷമേധാവിത്വ സംസ്കാരത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളാണ് ഇതെല്ലാം. ആൺകുട്ടികൾക്ക് കളിക്കാനായി ക്രിക്കറ്റ് ബാറ്റുകളും പ്ലാസ്റ്റിക് തോക്കുകളും വാങ്ങിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ പെൺകുട്ടികൾക്കുള്ള കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്തു കളിക്കാനുള്ള കിച്ചൻ സെറ്റുകളിലൊതുങ്ങുന്നു. പെൺകുട്ടികൾ അടങ്ങിയൊതുങ്ങി കഴിയേണ്ട വരാണ്; അവർ പുരുഷന്മാർക്ക് മുന്നിൽ എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് ആദരവ് കാണിക്കണം; അവളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സീമിതമായിരിക്കണം; സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നതിന മുൻപായി അവൾ വീട്ടിൽ എത്തിയിരിക്കണം; അവൾ ഉറക്കെ സംസാരിച്ച് പോകരുത്; ഇതൊക്കെയല്ലേ ഒരു സ്ത്രീയിൽ നിന്നും ഒരു ശരാശരി

പുരുഷൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്? രണ്ട് പ്രസവിച്ച ശേഷമാണ് എന്റെ ഭർത്താവിന്റെ മുഖം ഞാൻ ശരിക്കൊന്നു നേരിട്ട് കണ്ടിട്ടുള്ളത് എന്ന് അഭിമാനത്തോട് കൂടി പറയുന്ന എത്രയോ അമ്മച്ചിമാരെ നാം കണ്ടിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏതു ഘട്ടത്തിൽ ആയാലും അവൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു നിയന്ത്രണ വലയത്തിനുള്ളിലായിരിക്കും. കുട്ടിക്കാലത്ത് അച്ഛനമ്മമാരുടെയും, യൗവനകാലത്ത് ഭർത്താവിന്റെയും, വാർദ്ധക്യത്തിൽ മക്കളുടെയും മരുമക്കളുടെയും നിയന്ത്രണത്തിന് അധീനമായിരിക്കും അവളുടെ ജീവിതം. പെൺകരുത്തിന്റെ പാഠങ്ങൾ പാഠപുസ്തകത്തിന്റെ താളുകളിലും ബുദ്ധിജീവി സെമിനാറുകളിലും മാത്രമായി അവശേഷിക്കുന്നു. സമൂഹമനസാക്ഷി ഉണരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംസ്കാരം നമുക്ക് വേണ്ട. ഇണ ചേർന്നിരിക്കുന്ന ക്രൗഞ്ചപക്ഷികൾക്കു നേരെ ഉന്നം നോക്കി അമ്പെയ്യുന്ന കാട്ടാളന്റെ കാതുകളിൽ പ്രതിധ്വനിച്ച വാത്മീകി മഹർഷിയുടെ മേഘഗർജനം നമ്മുടെ മനസാക്ഷിയുടെ കർണ്ണപുടങ്ങളിൽ ഒരു ഇടിമുഴക്കം പോലെ പ്രതിധ്വനിക്കട്ടെ. 'മാ നിഷാദ'; അരുത് കാട്ടാളാ. കഴുകൻ കണ്ണുകളുമായി കാട്ടാളന്മാർ ഇരകളെത്തേടി ചുറ്റും വട്ടമിട്ടു പറക്കുന്നുണ്ട്. ഇനിയും വേട ശരങ്ങളേറ്റ് ആസിഫമാർ ചിറകറ്റു വീഴരുത്. അവർ പറക്കട്ടെ, ചിറകുകൾ വിരിച്ചു ആകാശത്തിന്റെ അനന്തതയിൽ അവർ പറന്നുയരട്ടെ. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കാട്ടാള സംസ്കാരത്തിനു നേരെ ഒറ്റക്കെട്ടായി നമുക്ക് വിളിച്ചു പറയാം. 'മാ നിഷാദാ' ; അരുതേ, കാട്ടാളാ.